

Škofijska orgelska šola u Mariboru

Predstojnik Instituta za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. Miroslav Martinjak i njegov zamjenik prof. Ivan Golčić sudjelovali su 9. listopada 2004. na proslavi 25. obljetnice *Škofijske orgelske šole* u Mariboru. Ta škola dala je i još daje značajan doprinos u njegovanju istinske crkvene glazbu u mariborskoj biskupiji.

Za tu je prigodu prof. dr. Štefan Alojzij Ferencak, voditelj Škole, objavio jubilarnu knjigu u kojoj opisuje povijest

slovenskih orguljskih škola čije se djelovanje može pratiti od 1836. godine i dovodi se u vezu s biskupom Antunom Slomšekom.

Slavlju je prisustvovao i dr. Franc Kramberger, mariborski biskup. Prijateljske veze Zagreba i Maribora, koje je i sâm mjesni biskup istaknuo, treba i danas podržavati. (M. M.)

**PRIJAMNI ISPITI I UPISI U PRVU
GODINU STUDIJA AK. GOD.
2004./2005.**

U I. (ljetnom) roku razredbenog postupka bilo je prijavljeno devet kandidata. Na prijamnom ispitu održanom 8. srpnja 2004. godine, svih devet kandidata zadovoljilo je uvjete prijamnog ispita. Od navedenih devet kandidata, šestoro ih je upisalo studij crkvene glazbe

Za II. (jesenski) rok razredbenog postupka prijavilo se dvanaest kandidata Tijekom prijamnog ispita (7. rujna 2004.) jedan kandidat se nije pojavio na pismenom dijelu ispita, petero kandidat nije zadovoljilo prijamni, a šestoro ih je steklo uvjete za upis, te su i upisali prvu godinu studija crkvene glazbe.

Novi studenti na Institutu su: Jelena Benković, Božidarka-Matija Čerina, Marko Fatović, Milan Hibšer, Ana Majajić, Kristijan Mihalić, Tihomir Prša, Barbara Rubil, Josipa Sokić, Mario Šarec, Elizabeta Štandl i Lana Zlatar. Čestitamo!
Damir Šumečki

Sakramentar MR 126

Metropolitanske knjižnice u Zagrebu

Andrea s. Ana Terezija Vuradin

Studentski rad

Sakramentar svete Margarete, MR 126 najznačajniji je dokument srednjovjekovne sakralne glazbe sjeverne Hrvatske (nastao između 1073. i 1092. godine).¹ Spada među najstarije liturgijsko-glazbene kodekse koji su se upotrebljavali i od danas sačuvali u Zagrebu.

U Hrvatskoj postoji priličan broj takvih srednjovjekovnih kodeksa. U Metropolitanskoj knjižnici i riznici prvostolne crkve u Zagrebu pohranjeno je preko trideset neumatskih kodeksa, dok ih se znatan broj čuva po mnogim samostanskim, katedralnim i kaptolskim knjižnicama u Dalmaciji, po raznim muzejima te u privatnim posjedima. Najznačajnije knjižnice koje čuvaju neumatske kodekse su knjižnica samostana sv. Franje u Šibeniku, sa devet neumatskih kodeksa iz razdoblja od 11.

do 14. st, katedralne knjižnice u Trogiru, Splitu i Zadru, sa po više kodeksa, dok se na ostalim mjestima čuva jedan ili nekoliko rukopisa ili odlomaka.² Većina tih kodeksa nije temeljito proučena, pogotovo sa strane istraživanja neumatskih zapisa i njihove kritičke analize u vezi sa sličnim domaćim i stranim rukopisima, već se više išlo samo za informiranjem i izvanjskim opisom pojedinih rukopisa i predlaganjem stručnjacima na analizu.³

PROUČAVANJE NEUMIZACIJE STARIH KODEKSA KOD NAS

U Hrvatskoj, prije A. Vidakovića, postoje samo trojica muzikologa koji su proučavali neumizaciju starih kodeksa. Prvi je o. Ivan Barbić, koji je 1895. g. u *Starohrvatskoj prosvjeti* obradio *Liber sequentiarum* koji

se čuva u samostanu franjevac konventualaca u Šibeniku.⁴

Godine 1903. Vid Vuletić Vukasović istražuje odlomke neumatskog kodeksa u Dubrovniku.⁵ O. Antonin Zaninović istraživao je više različitih odlomaka iz neumatskih zbornika koji su se upotrebljavali u Dalmaciji: »Laudes« iz Evandelistara zadarske crkve sv. Šimuna (1926), odlomak iz »Graduala« s otoka Lastova, odlomak rukopisa tj. samo jedan list pergamene iz starinskog »Graduala« koji se čuva u Kaptolskoj knjižnici u Hvaru, te »Trogirski lekcionar« koji je prikazao u *Vjesniku za arheologiju i historiju dalmatinsku* 1932. godine.

Dakle, od velikog broja neumatskih kodeksa kod nas, sa strane paleografske analize, do Vidakovića, obrađeno ih je